Τα Κίτρινα Γιλέκα θριαμβεύουν; Τι συμβαίνει στη Γαλλία

μετάφραση: Στέφανος Μπατσής

Η παρακάτω δημοσίευση αποτελεί μία πρώτη, αυθόρμητη καταγραφή του κινήματος των Κίτρινων Γιλέκων και των πρόσφατων συνταρακτικών γεγονότων από συντρόφους στη Γαλλία.

Πρώτη δημοσίευση: Beyond Europe

[Σχετικά με το κίνημα των Κίτρινων Γιλέκων]

Σύντομη αναφορά και κάλεσμα από τη Γαλλία (4 Δεκεμβρίου)

Είναι ιδιαίτερα σημαντικό οι μη γαλλόφωνοι σύντροφοι να κατανοήσουν τι συμβαίνει στη Γαλλία τις τελευταίες εβδομάδες. Το παρόν αποτελεί μία προσπάθεια μερικής εξήγησης του κινήματος των Κίτρινων Γιλέκων. Σίγουρα αυτή η «παρουσίαση» είναι ατελής, καθώς η κατάσταση είναι περίπλοκη, διαφορετική από μέρος σε μέρος κι έτσι είναι αδύνατο να γνωρίζει κανείς οτιδήποτε συμβαίνει.

Διαμοιράστε ελεύθερα αυτό το κείμενο σε ανθρώπους που γνωρίζετε (και, παρακαλώ, συγχωρείστε μας για τα σπαστά αγγλικά μας).

Η απαρχή του κινήματος: το Facebook και τα οικονομικά μπλόκα

Το κίνημα ξεκίνησε να δραστηριοποιείται ενάντια σε έναν νέο φόρο στα καύσιμα, του οποίου η εφαρμογή θα επερχόταν την 1η Ιανουαρίου. Διάλεξε ως σύμβολό του το Κίτρινο Γιλέκο (κίτρινα γιλέκα ασφαλείας). Εκτός από τις συναντήσεις και την οργάνωση που λάμβανε χώρα κατά τη διάρκεια των μπλόκων, το κίνημα οργανώθηκε κυρίως στο Facebook. Πρώτη ημέρα δράσης υπήρξε η 17η του Νοέμβρη. Εκείνη τη μέρα, στήθηκαν περίπου 2.000 μπλόκα

ανά τη Γαλλία, πολλά στα διόδια των αυτοκινητοδρόμων, στις εισόδους κάποιων εμπορικών κέντρων και σε ορισμένα διυλιστήρια και λιμάνια. Για μια μεγάλη μερίδα ανθρώπων που συμμετέχουν σε αυτό το κίνημα είναι η πρώτη φορά που διαδηλώνουν ή που συμμετέχουν σε αποκλεισμούς. Αυτό το κίνημα μπορεί να είναι πολλά πράγματα, αλλά σίγουρα δεν είναι το «συνηθισμένο» γαλλικό κοινωνικό κίνημα.

Κατά τη διάρκεια της εβδομάδας, πολλά από τα Κίτρινα Γιλέκα εργάζονται κι επομένως υπάρχουν λιγότερα μπλόκα, αλλά ορισμένα μέρη είναι μονίμως κατειλημμένα και κάποιες φορές μερικώς αποκλεισμένα εδώ και τρεις εβδομάδες: κυρίως ορισμένοι οδικοί κόμβοι (μάλιστα κάποιοι έχτισαν αυτοσχέδιες καλύβες και δηλώνουν πως θα περάσουν εκεί τα Χριστούγεννα και την παραμονή της Πρωτοχρονιάς), αλλά και κάποια λιμάνια.

Την 24η Νοεμβρίου, είχαμε την πρώτη διαδήλωση του κινήματος, η οποία οργανώθηκε αποκλειστικά και μόνο στο Παρίσι. Πάρα πολλοί άνθρωποι ήρθαν από όλη τη Γαλλία, και τα Ηλύσια Πεδία, η πιο φημισμένη και κυριλέ λεωφόρος της χώρας η οποία οδηγεί μάλιστα στο κυβερνητικό μέγαρο, ήταν γεμάτη από οδοφράγματα και διαδηλωτές που εξεγείρονταν για σχεδόν δέκα ώρες. Η ίδια κατάσταση συνέβαινε και στους γύρω δρόμους.

Μολονότι υπήρξαν απώλειες πολλών εκατομμυρίων μετά τις ταραχές της 1ης Δεκεμβρίου στο Παρίσι και σε άλλα μέρη στη Γαλλία (κάτι που θα δούμε και στη συνέχεια), το κύριο κόστος που προκλήθηκε από το κίνημα οφείλεται στους αποκλεισμούς και το αναγκαστικό κλείσιμο πολλών μαγαζιών περασμένο Σάββατο εξαιτίας των ταραχών. Λαμβάνοντας υπόψη ότι τα περισσότερα από τα καταστήματα βγάζουν το 15%-25% του ετήσιου κέρδους τους τα τέσσερα Σάββατα πριν από τα Χριστούγεννα, ήδη το οικονομικό κόστος που προκάλεσε το κίνημα μετριέται σε δισεκατομμύρια. Και φαίνεται πολύ μακριά από το να τελειώσει.

Σχετικά με την 1η Δεκεμβρίου, τις διαδηλώσεις σε όλη τη Γαλλία και τη λαϊκή υποστήριξη

Την 1η Δεκέμβρη, διαδηλώσεις δεν οργανώθηκαν μόνο στο Παρίσι αλλά σε δεκάδες πόλεις. Στην πραγματικότητα, είναι δύσκολο να τις ονοματίσουμε ως «διαδηλώσεις». Δεν υπάρχουν οι απαιτούμενες άδειες ή κάποιος πιο επίσημος τρόπος διεξαγωγής και καθόλου οργανωτές, είναι περισσότερο κάποια καλέσματα στο Facebook να καταλάβουμε τους δρόμους ή να πάμε σε ορισμένα κρατικά κτήρια (τα κτήρια των νομαρχιών ή κυρίως τα δημαρχεία).

Παρόλο που κινητοποιήθηκαν 65.000 μπάτσοι (οι οποίοι στην πραγματικότητα είναι περίπου όλοι οι μπάτσοι που μπορεί να κινητοποιήσει το γαλλικό κράτος), η κατάσταση βγήκε εντελώς εκτός ελέγχου για ολόκληρη τη μέρα σε πολλές πόλεις: το Παρίσι, η Τουλούζη, η Μασσαλία, η Ντιζόν, το Μπορντό, το Le Pouzin, η Τουρ, το Le Puy en Velay. Όλα αυτά τα μέρη είδαν τις μεγαλύτερες ταραχές τουλάχιστον από την περίοδο του 1968: πολλές διαδηλώσεις, σκληρές μάχες με τους μπάτσους, φλεγόμενα οδοφράγματα, σε μερικές περιπτώσεις λεηλασίες. Σε αρκετές άλλες πόλεις, υπήρξαν ταραχές μικρότερης κλίμακας. Ακόμη και ορισμένοι «νομάρχεις» (οι τοπικώς προϊστάμενοι της αστυνομίας τους οποίους περιορίζει ο νόμος ώστε να μην κάνουν τέτοιου είδους δηλώσεις) επικοινώνησαν με δημοσιογράφους και δήλωσαν πως η κατάσταση αυτή μοιάζει με κάποιου είδους ξεσηκωμό ή, ακόμη, και με μια «προεπαναστατική στιγμή» κι ότι η κυβέρνηση δεν αντιλαμβάνεται καθόλου την κατάσταση.

Μπορούμε να σημειώσουμε δύο πραγματικά αναπάντεχες πτυχές αυτού του κινήματος:

- Σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις (ξέρουμε, συνήθως δεν μας ενδιαφέρουν καθόλου τέτοιες ανοησίες, αλλά εδώ έχουν μια σημασία), περισσότερο από το 70% του γαλλικού λαού επικροτεί το κίνημα. Ακόμη και οι σκληρές συγκρούσεις της 1ης Δεκεμβρίου δεν έχουν αλλάξει αυτό το ποσοστό υποστήριξης. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό ειδικά αν αναλογιστούμε τον τρόπο με τον οποίο τα μίντια αναφέρονται στο κίνημα -μερικές φορές μπορεί να αποβεί πραγματικά διασκεδαστικό να παρακολουθείς τις ειδήσεις ή

να ακούς ραδιόφωνο αυτές τις μέρες- κι επίσης τον τρόπο με τον οποίο η κυβέρνηση αξιολογεί την κατάσταση -ο Μακρόν αναγκάστηκε να υποχωρήσει για πρώτη φορά, αλλά φαίνεται πως το έπραξε καθυστερημένα κι ότι οι παραχωρήσεις του δεν ήταν αρκετές (θα το δούμε και στη συνέχεια).

- Ένα από τα κύρια προβλήματα της κυβέρνησης είναι ότι οι άνθρωποι που διαδηλώνουν κι εξεγείρονται νιώθουν πως νομιμοποιούνται να το κάνουν κι ότι διεκδικούν αυτό που τους ανήκει. Πολλοί από αυτούς ισχυρίζονται πως δεν αντέχουν πια τον τρόπο ζωής τους, να δουλεύουν όλη μέρα και παρόλα αυτά να παραμένουν φτωχοί. θεωρούν πως είναι δικαίωμά τους να κινητοποιούνται, ότι το σύνταγμα τους προστατεύει κι ότι δεν έχει καμία σημασία το ζήτημα του αν μία διαδήλωση έχει λάβει την απαιτούμενη άδεια ή όχι. Οπότε όταν οι μπάτσοι τους εκτοξεύουν δακρυγόνα και πλαστικές σφαίρες (όπως συνηθίζουν), οι άνθρωποι αυτοί εξοργίζονται πραγματικά. Ορισμένοι φωνάζουν στους μπάτσους ότι είναι αυτοί οι ίδιοι που πληρώνουν τους μισθούς τους κι ότι οι μπάτσοι θα έπρεπε να ντρέπονται, ορισμένοι αντεπιτίθενται και μάχονται με τους μπάτσους - αυτή τη στιγμή, πολλές εικόνες αστυνομικής βίας (η οποία ξέφυγε τελείως) διαμοιράζονται σε μαζικό βαθμό στους λογαριασμούς των Κίτρινων Γιλέκων στο Facebook. Ακόμη κι αν υπάρχουν ορισμένες οργανωμένες ομάδες αριστερών ή φασιστών στις ταραχές, φαίνεται πως η πλειονότητα όσων συμμετέχουν είναι «απλοί» πολίτες οι οποίοι «ριζοσπαστικοποιούνται» σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα.

Σχετικά με τους φασίστες

Όπως προαναφέραμε, υπάρχει μια κάποια φασιστική παρουσία στο κίνημα, τουλάχιστον σε κάποια μέρη. Στο Παρίσι ορισμένες οργανωμένες ομάδες, οι οποίες εν πολλοίς ήρθαν από άλλες περιοχές της Γαλλίας, έδωσαν το παρόν. Την 1η Δεκεμβρίου,

αρκετές ομάδες συγκεντρώθηκαν (δεν γνωρίζουμε τον ακριβή αριθμό, ίσως περίπου διακόσια άτομα) και παρέμειναν το πρωί στην Πλατεία Etoile, συμμετέχοντας στις συγκρούσεις με τους μπάτσους και κάνοντας τις εθνικιστικές τους βλακείες (τραγούδια, επιμνημόσυνες τελετές) γύρω από το ιστορικό μνημείο της Αψίδας του θριάμβου (δεν γνωρίζουμε πού βρέθηκαν το απόγευμα της ίδιας μέρας). Ακόμη, υπήρξαν συγκρούσεις μεταξύ αυτών και αντιφασιστικών ομάδων.

Σε κάποιες πόλεις οι φασίστες δεν φαίνεται να αποτελούν μέρος του κινήματος, ενώ σε λίγες άλλες πόλεις μοιάζει να αποτελούν τη ραχοκοκαλιά του. Από την άλλη, όσον αφορά τους «παραδοσιακούς αριστερούς», αυτοί αποτελούν μια πραγματικά μικρή μειονότητα μέσα σε αυτό το κίνημα. Εντούτοις, σε αρκετά μέρη οι διαδηλωτές είναι ξεκάθαρα ενάντια στο ρατσισμό και το φασισμό. Είναι σημαντικό να αποτρέψουμε τους φασίστες από το να εδραιωθούν ή να καταλάβουν μια σημαντική θέση εντός τους κινήματος. Σε αυτό το ζήτημα, κάθε μαχητική αντιφασιστική βοήθεια είναι καλοδεχούμενη.

Ένα ακόμη σημείο είναι η ανησυχητική χρήση της εθνικής σημαίας και του εθνικού ύμνου, τα οποία μπορούν/θα μπορούσαν να μας τρομάζουν. Όντως αρκετοί άνθρωποι κρατάνε κάποιες μικρές σημαίες και οι διαδηλωτές τραγουδάνε μερικές φορές τον εθνικό ύμνο. Σίγουρα κάποιοι από τα Κίτρινα Γιλέκα τα βλέπουν ως πατριωτικά/εθνικιστικά σύμβολα (άλλωστε το ακροδεξιό Εθνικό Μέτωπο λαμβάνει πάνω από 20% στις δημοσκοπήσεις στη Γαλλία), αλλά υπάρχει παράλληλα και όλη αυτή η συσχέτιση με τη Γαλλική Επανάσταση. Στο κάτω-κάτω ο ύμνος συνιστά ένα κάλεσμα για ξεσηκωμό ενάντια στην «τυραννία». Σε πιο στοιχειώδη βαθμό, πολλοί άνθρωποι χρησιμοποίησαν τη σημαία για τη γαλλική νίκη στο παγκόσμιο κύπελλο. Εκεί η σημαία συμβολοποιούσε ένα μαζικό εθνικό γεγονός/γιορτή. Είδαμε κάποιους θηριώδεις, ξυρισμένους τύπους με τη σημαία, οι οποίοι υποπτευτήκαμε ότι είναι εθνικιστές, να φωνάζουν συνθήματα όπως «μαύροι, άσπροι, κόκκινοι, κίτρινοι, δεν μας νοιάζει, είμαστε όλοι μαζί». Συναντήσαμε κάποιους νέους άντρες με κάτι τεράστιες σημαίες οι

οποίοι είχαν κοντινές πολιτικές ιδέες με τις δικές μας. Βλέπουμε, επίσης, πως η επανάσταση του 1789 κι ο αποκεφαλισμός του βασιλιά είναι συνεχώς παρόντα στις ιδέες, τις συζητήσεις, τα συνθήματα (το κύριο σύνθημα που ακούς, άλλωστε, είναι «Μακρόν παραιτήσου»).

Ωστόσο, δεν θέλουμε να σχηματίσουμε μια μονόπλευρη εικόνα που δείχνει πως όλα είναι καλώς καμωμένα. Υπάρχει ένα εθνικιστικό κομμάτι στο κίνημα. Στη Λυόν φαίνεται πως τη διαδήλωση της 1ης Δεκεμβρίου (αρκετά ολιγάριθμη, με περίπου 300 Κίτρινα Γιλέκα και χωρίς ταραχές) την οργάνωσαν φασιστικές ομάδες (είναι άλλωστε πολύ ενεργές στην περιοχή εδώ και καιρό) και το ίδιο είναι αλήθεια πως συνέβη με αρκετά μπλόκα σε αυτή την περιοχή, όπου οι διαδηλωτές ξεκάθαρα στήριζαν την ψήφο στην ακροδεξιά. Αλλά υπάρχει και η ακριβώς αντίθετη εικόνα εντός του κινήματος. Στη St. Nazaire, όπου το λιμάνι είναι εδώ και καιρό κατειλημμένο, τα Κίτρινα Γιλέκα έχουν δημιουργήσει έναν κοινό τόπο όπου μοιράζονται την καθημερινότητά τους («το σπίτι του λαού») κι έχουν πραγματικά καθαρές αντιρατσιστικές θέσεις. Έχουμε την αίσθηση πως πολλοί άνθρωποι αισθάνονται την έντονη παρόρμηση να μιλήσουν και όντως το κάνουν. Καταλαμβάνοντας διάφορα μέρη για δυο-τρεις εβδομάδες, πάρα πολλοί άνθρωποι βιώνουν κατά κάποιον τρόπο τις πρώτες τους πολιτικές εμπειρίες. Δεν γνωρίζουμε πού θα οδηγηθεί όλο αυτό και σίγουρα δεν είναι μια βολική «μαχητική εκδήλωση της αριστεράς», αλλά θεωρούμε πως οι δυνατότητες αυτού του κινήματος -που σίγουρα θα σταματήσει ή θα αλλάξει σε κάποιο σημείο (σύντομα;)- αξίζουν ώστε να εμπλακεί κανείς.

Σχετικά με την κυβερνητική αντίδραση, τα αιτήματα και την εκπροσώπηση των Κίτρινων Γιλέκων

Σήμερα (Τρίτη 4 Δεκεμβρίου), η κυβέρνηση ανακοίνωσε την αναστολή της εφαρμογής του φόρου στα καύσιμα (που αποτέλεσε το σημείο εκκίνησης του κινήματος), ότι θα παγώσει τις τιμές του αερίου και του ηλεκτρικού και μερικές ακόμη μικρές μεταρρυθμίσεις. Όλα αυτά για έξι μήνες. Ο Υπουργός Εσωτερικών, ακόμη, ζήτησε από τα Κίτρινα Γιλέκα να μην διαδηλώσουν στο

Παρίσι την 8η Δεκέμβρη προς διευκόλυνση των εμπόρων.

Φαίνεται ή, καλύτερα, είναι αρκετά σίγουρο πως η ανακοίνωση της κυβέρνησης δεν θα ηρεμήσει τα Κίτρινα Γιλέκα. Για κάποιες μέρες, μία λίστα 44 αιτημάτων (που υποτίθεται γράφτηκε μέσα από πολύ συζήτηση εντός των Κίτρινων Γιλέκων) κυκλοφορεί στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και περιλαμβάνει τη φορολόγηση των πλουσίων, την αύξηση του κατώτατου μισθού και πολλές ακόμη μεταρρυθμίσεις τις οποίες ο Μακρόν δεν πρόκειται να δεχτεί ποτέ -αλλά δεν έχουμε την παραμικρή ιδέα εάν αυτή η λίστα αντιπροσωπεύει πραγματικά κάτι σε σχέση με όσα υποστηρίζουν τα Κίτρινα Γιλέκα. Είναι ακόμη πιο ενδιαφέρον πως ένα ολοένα και μεγαλύτερο κομμάτι των Κίτρινων Γιλέκων μοιάζει να έχει σταματήσει να ενδιαφέρεται για οποιαδήποτε διαδικασία διαπραγμάτευσης. Απόψε, το πρωτοσέλιδο της ιστοσελίδας της Le Monde (μιας από τις λίγες μεγάλες εφημερίδες) παρέθεσε τα λόγια των καταληψιών στην Charleville-Mezieres. Χαρακτηριστικά λένε ότι «πρέπει να ξεφορτωθούμε αυτούς τους πολιτικούς που δουλεύουν μόνο για τους εαυτούς τους».

Ένα ακόμη μεγάλο πρόβλημα για την κυβέρνηση (μετά την ευρεία νομιμοποίηση των διαδηλωτών) είναι ότι δεν υπάρχει επίσημη εκπροσώπηση του κινήματος. Η κυβέρνηση προσπάθησε, έτσι, να προσκαλέσει κάποιους από τα Κίτρινα Γιλέκα που έγιναν ιδιαίτερα διάσημοι διότι τα βίντεό τους τα είδαν εκατομμύρια πολίτες στο διαδίκτυο αλλά αυτοί αρνήθηκαν να προσέλθουν. Κάποιοι από αυτούς επειδή ήθελαν η κυβέρνηση να κάνει το πρώτο βήμα, αλλά σίγουρα όλοι επειδή έλαβαν πολλές απειλές από άλλα μέλη των Κίτρινων Γιλέκων που τους αρνήθηκαν τη δυνατότητα να τους εκπροσωπήσουν. Ακόμη κι αν η κυβέρνηση αναζητά πραγματικά αυτή τη στιγμή κάποιους «υπεύθυνους» εκπροσώπους του κινήματος, φαίνεται εξαιρετικά απίθανο να τα καταφέρει.

Μετά την 1η Δεκεμβρίου σε άλλα μέτωπα

Τη Δευτέρα, 3 Δεκεμβρίου, έντεκα διυλιστήρια της Total αποκλείστηκαν. Φαίνεται πως τα περισσότερα από αυτά απελευθερώθηκαν την Τρίτη.

Τη Δευτέρα, 3 Δεκεμβρίου, σχεδόν διακόσια γυμνάσια και λύκεια αποκλείστηκαν μερικά ή ολικά σε όλη τη Γαλλία -ενώ κανένα δεν ήταν αποκλεισμένο την Παρασκευή 30 Νοεμβρίου. Ξέσπασαν άγριες διαδηλώσεις που συγκέντρωσαν αρκετές χιλιάδες μαθητές λυκείων, με μερικές από αυτές να καταλήγουν σε συγκρούσεις με τους μπάτσους. Τουλάχιστον εκατό λύκεια είχαν διακόψει τη λειτουργία τους και την Τρίτη. Οι μαθητές των λυκείων έχουν τα δικά τους αιτήματα σχετικά με τη μεταρρύθμιση του πτυχίου αποφοίτησης και της πρόσβασης στην ανώτατη εκπαίδευση, αλλά, επίσης έδειξαν την αλληλεγγύη τους προς τα Κίτρινα Γιλέκα. Ακόμη περισσότεροι αποκλεισμοί και καταλήψεις αναμένονται τις επόμενες ημέρες.

Σε δύο πανεπιστήμια στο Παρίσι (Censier και Tolbiac) οι φοιτητές ψήφισαν την Τρίτη να μπλοκάρουν τη λειτουργία του πανεπιστημίου και αποφάσισαν την εναντίωση στην αύξηση των διδάκτρων για τους ξένους φοιτητές, κάνοντας αναφορές στο κίνημα των Κίτρινων Γιλέκων.

Επιπλέον, η CGT και τα σωματεία των οδηγών ανακοίνωσαν πως θα κατεβούν σε απεργία από τη Δευτέρα 10 Δεκεμβρίου, όπως έκανε και η FNSEA, η (δεξιά) ένωση των αγροτών.

Η κατάσταση στο Παρίσι για τις 8 Δεκεμβρίου

Στο Παρίσι πολλές μεγάλες δημόσιες πολιτιστικές εκδηλώσεις έχουν ακυρωθεί, όπως και το ποδοσφαιρικό παιχνίδι της Παρί Σεν Ζερμαίν (είτε διότι οι διοργανωτές δεν θέλησαν να πάρουν το ρίσκο ή κατ’ απαίτηση της κυβέρνησης που χρειάζεται όλους τους μπάτσους στους δρόμους). Οι οργανωτές της πορείας για το κλίμα, η οποία έχει οργανωθεί ήδη εδώ και καιρό, αρνήθηκαν το αίτημα της κυβέρνησης και αποφάσισαν να διαδηλώσουν, δηλώνοντας πως θα έπρεπε να υπάρξει σύνδεση μεταξύ της κοινωνικής και κλιματικής δικαιοσύνης.

Στη διαδήλωση της 1ης Δεκεμβρίου, υπήρξαν 4.500 μπάτσοι στο Παρίσι, πολλοί από αυτούς σε στατικές θέσεις, υπερασπιζόμενοι τα Ηλύσια Πεδία (όλοι οι παράδρομοι ήταν αποκλεισμένοι με

γιγάντιους μεταλλικούς φράχτες και μπάτσους) και τα κρατικά κτήρια (τη Βουλή, τη Γερουσία κτλ). Αυτοί οι μπάτσοι που βρέθηκαν στους δρόμους χρησιμοποίησαν 10.000 δακρυγόνα και βομβίδες σε μία μόνο μέρα (στις 24 Νοέμβρη είχαν χρησιμοποιήσει 5.000 το οποίο ήταν το προηγούμενο ρεκόρ) και παρόλα αυτά έχασαν εντελώς τον έλεγχο της κατάστασης: δεκάδες (φλεγόμενα) οδοφράγματα, σπασμένα καταστήματα και καμμένα αυτοκίνητα (έγιναν 200 κλήσεις στην πυροσβεστική για φωτιές). Για τους ανθρώπους που γνωρίζουν το Παρίσι, η περιοχή αυτών των συγκρούσεων εκτεινόταν από την Πλατεία Etoile στο St Lazare και την Hotel de Ville, μια περιοχή πέντε χιλιομέτρων και οι ταραχές διήρκεσαν οχτώ περίπου ώρες. Κατά τη διάρκεια του πρωινού, είχαμε μόνο ορισμένες «φυσιολογικές» συγκρούσεις με τους μπάτσους, αλλά όσο προχωρούσε η μέρα και περισσότεροι άνθρωποι κατέφθαναν, τόσο σκληρότερες γίνονταν οι συγκρούσεις (ως προς την γεωγραφικής έκταση και τα σημεία της των φωτιών).

Ο Υπουργός Εσωτερικών δήλωσε πως θα κινητοποιήσει ακόμη περισσότερους μπάτσους για την 8η του Δεκέμβρη, αλλά δεν είναι καθόλου ξεκάθαρο πού θα τους βρει. Είπε επίσης πως θα χρησιμοποιήσουν διαφορετικές τακτικές για την αντιμετώπισης της «ακραίας κινητικότητας» των διαδηλωτών, το οποίο πιθανώς να σημαίνει πως οι μπάτσοι δεν θα είναι τόσο στατικοί και ότι τα Ηλύσια Πεδία θα είναι πιο προσβάσιμα. Επομένως ίσως να υπάρχουν μεγαλύτερες αστυνομικές μονάδες που θα μετακινούνται στην πόλη. Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε τι ακριβώς να περιμένουμε αυτή τη μέρα, αλλά θα ήταν αληθινά αναπάντεχο, εάν μετά από το δύο Σάββατα μαζικών επεισοδίων και συγκρούσεων, κατάφερναν να ανακτήσουν πλήρως τον έλεγχο της πόλης.

Σχετικά με σένα

Τι στο διάολο περιμένεις ακόμη για να έρθεις και να συμμετέχεις στην επανάσταση;

(και μην ξεχάσεις το Κίτρινο Γιλέκο σου!!)